

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI LAKÁS:

Kül-monostorutca 181. szám.

Megjelen a lap hetenkint 3-szor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt. Ára évi nyolcra 3 ft. 6 b.
Hirdetési ár: 5 hasábos sorért 1-ór 7 kr., 2-ór 6 kr., 3-ór 5 kr. 6 b. minden hirdetés után 30 kr. helyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeletik.
A „nyitólér” cikkek sora után 20 kr. előleg befizetése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Köszörcsua, STEIN J. könyvkereskedése.

Szemle.

(H.) Másfél millió ember, a legkeményebben felfegyverzett hadtestek állanak szemközt, minden perczen készek, hogy pusztító erővel egymásra rohanjanak. Benedek tábornagy elfoglalta hadiszállását s kiadta napirányát. Persano olaszországi főparancsnok tengernagy is a tarenti öbölben, a „Re d'Italia” (Olaszország királya) nevet viselő gőzfregatte fedezetén elévette pennáját, s egy napirányban lelkesíti matrózeit és katonáit. Az „A. Allg. Ztg” levelezője már el is árulja a „titkot”, mely szerint az olasz hajóhad június 5-én, (tehát ma) a magentai tikózet évfordulati napján fogja támadni, és pedig — „mint a diplomatai körökben hiszik” — e támadás Párisból nyert bélegyezséssel fogja megtörténni. Velencében színázak, boltok iskolák bezárva, a Márk téren s a Riván eiczernek ásitoznak kereset nélkül; Garibaldi elindult Caprera szigetéről. A poroszok már ágyukat is húztak fel szemben az osztrák hadállással. A törökök is összeszedtek már vagy 100,000 embert, s gyűlekeznek a Dunához. Még Bismark is órnagy egyenruhával cserélte fel miniszteri frakkját. És aztán készülnek a conferentiához, melynek feladata békét szerezni a legfenyegetőbb, legkihívóbb hadikészülődések közepette.

Valóban bibliai ártatlanság kell hozzá, hogy valaki azon remény ölében ringassa magát, hogy immár egyebet sem várhatunk, mint azt, hogy a zöld asztal mellett szép hidegvérrel eligazítják az egész dolgot, mely elég fontos és bonyolodottnak látszott arra, hogy minden oldalról sürögőnek itéltessék előbb másfél millió katonát tetőtől talpig fölfegyverezni, pár ezer ágyut felszerelni, s isten a megmondhatója, hány milliónyi pénzázdozatot minden „fontolás nélkül” megtenni.

Nem is biznak ebben maguk az illető kormányok sem. Eolans bizonyítványa ennek épp az, hogy midőn a párisi conferentiára készülnek, egy-szersmind ugyancsak készülnek — a háborúra is.

Bármily gondosan keressük tehát a kedvezőbb kilátásokat, melyek e conferentia bevallott céljainak sikere iránt bízalomra gerjeszthetnének, ha őszinték akarunk lenni, bizony nem találjuk azokat akár erre, akár arra fordulunk, s ha a felhivatalos „France” egyik cikkében, melynek hiteleskereső címe: „Az első győzelem” nagy megelégedéssel szerencsét kíván a diplomatai fáradozásokhoz, ez aligha több, mint egy kis charlataneria. „A közvélemény (de miféle?) győzött, ngymond, mert congressus lesz, congressus, melyet Napoleon már három év előtt ajánlt, s mely tanusítja a császár előrelátását” stb. Az egész csak arra való, hogy tömjént gyújtson hatalmas ura tiszteletére. Győzelem? kinek javára út ki e győzelem? Ugy hisszük mindenek előtt Franciaország javára, mely ekkép szépen időt nyer, hogy 600,000 embert állíthasson síkra a további győzelmek biztosítása végett. De hogy ez „első győzelem” feletti áradások azon örmöböl eredmények, hogy ekép kilátás nyílik arra, hogy a jogtalanul és méltatlanul fenyegetett Austria elleni oly leplezetlenül ellenséges indulatu conspirationnak, s ezzel az európai békét fenyegető viharok művészi eleje vétett, ezt éppen nem hangsúlyozzák a francia „békeszerető” lapok.

E tekintetben a legtekintélyesebb angol lap is Austria iránt inkább csak fagyos barátsággal látszik viseltetni, s a helyett, hogy régi szövetségüknek határozottan pártját fogják, arról beszélnek, hogy nagy bajt okoz az a Velence, s megérteni szeretnék, hogy legjobb lenne, ha Austria maga rázna le ösziántáblát e bajt nyakáról s Európa nyakáról, azaz: adná oda e királyságot Olaszországnak. „Fölteszszük — ngymond a „Times” — hogy Austria elég önuralommal fog eljárni, s nem ismétli az 1859-ki hibát. Ha Európa tanácsát nem akarja elfogadni és Velencétől nem tud megválni, legokosabb politika lesz védelmi állásban maradnia. Kétségtelen, hogy kiválólag a francia császár az, ki az események menete fölött dönteni fog. Ha határozottan a békét mellett szól, Európa nyugalma nem fog megháboríthatni. De hiu dolog békét várni, ha a hatalmak nem engedmények iránti hajlammal mennek a conferentiára. Az egész nehézség gyökere Austria velencei állásában rejlik. Ha Austria rá volna bírható Európa kívánalmainak engedni, és kiengedné kezéből a töle idegenkedő területet, ha Olaszország ki lenne elégítve, akkor nem lenne bajos Bismarkot észre téríteni. Tehát ezen „európai kívánalmak” szerint a béke csak Austria részéről hozandó áldozat által biztosítható, s jogelvekről a jogimádó Anglia vezérnapja mitsem emlé-

kezik Austria javára. A „Herald” is elismeri, hogy egyetlen eszköz a kiegyezkedésre: Ausztriát rábírní, hogy mondjon le Velencéről s fogadjon el kárpótlást. De e lap valamivel igazságosabban ítél. „Ha — ngymond — Austria Törökország megrablása nélkül kaphatna kárpótlást, akkor lemondása Velencéről nem lenne méltóságával ellenkező. De Austria, mint aljas föltevést joggal utasíthatja vissza azon indítványt, hogy Velencét kárpótlás nélkül engedje át egy nálánál aránylag kisebb hatalom fenyegetése folytán.” A „Herald” a conferentia alkalmából himezés-hámozás nélkül mondja ki, hogy „ha Franciaország a tanácskozás alapjául Velence átengedését indítványozta, ugy Austria ellenségének és 1859-hez hasonlólag egy második keresztes-háborúban Olaszország szövetségesének nyilatkozta magát. Ha Anglia e dologban Franciaországgal egyetért, akkor azt tette, mit 1859-ben bölcsen került — a habsburgi ház kijelentett ellenével szövetségzett. Mi óvakodnánk ilyesmit lehetőnek tartani, ha nem lennének majdnem a legnagyobb esztelenségekre elkészülve Russel lord és a Kabinet részéről, melynek, szerencsétlenségünkre, fő vezércsilaga. Mert a hol külügyekben jó és rossz ut közt van választása, mindig a rosszra tér és oly bátorsággal indul azon, mely jobb ügyre lenne méltó. Ha pl. Anglia a jelen vitában Austria és Olaszország közt oly semleges magatartást követne, mint Austria és Poroszország közt, akkor ez súlyt kölcsönözne tanácsadásainak. Így azonban elég oka van Ausztriának a meghívást a congressusban el nem fogadni. Mit fog ezen congressus használni. Azt mondják, hogy a háború kitűrését mindenestre el fogja halasztani. Annak megfontolása, hogy az egyetlen alkalom szerencsés hadjáratra, a hosszú és haszontalan tárgyalások folyama alatt veszendőbe mehet, még inkább alkalmas e kitérés ajtelní, mintsem halasztani. Az 1864-ki congressus, valamint az 1859-diki congressus-indítvány a fegyvertáncz kezdetét jelezték csak.”

A „Nord-Deutsche Allg. Ztg” pedig ugy okoskodik, hogy ha a területi kárpótlás eszméjénél a „területi” szóra fektetik a hangyomát, akkor nagyon kedvező az Austria számára indítványba hozott kárpótlási tárgy. Bosnia, Albania, Szerbia (?) és Montenegro 3289 négysszög mifldnyi terület elegetdő kárpótlás lenne a velencei királyság 456 négysszög mifldnyi területéért, s a lakosság száma is többre rug közel egy millióval. Igaz, hogy ez által Austria súlypontja jelentékenyen kelet felé tetetnék át, s Németországgal összeköttetése ugy meglazítatnék, hogy Austria német tartományai olyforma viszonylatra jutnának Németországban, a melyben Elzasz és Lotharinga vannak most. De ha a császár államnak néhány generatio után sikerülne ama „területi kárpótlásokat” sürűbben benépesíteni, s jobban kimivelő, ugy Austria ismét nagyon erős hatalommá válhatnék.

Elég annyit mondanunk erre, hogy e lap Bismark ur felhivatalos lapja, s természetesen, hogy szeretné elhitetni Ausztriával, miképp e combinatio „nagyon kedvező,” mert ha Austria súlypontja kelet felé tetetnék át, Poroszországa meg a porosz hegemonia alatt egységesítendő Németország közepébe tetetnék, természetesen Austria kizárásával.

Hogy ebből hogyan lesz béke, miután itt oly nagy érdekek vannak már éles ellentétbe hozva, részükről álmodni sem tudjuk!

Pest, május 27. 1866

(D.) Nem lehet még ma meghatározni, ha lesz-e valami sikere azon törekvéseknek, melyek a magyar alkotmánykérdés kiegyenlítésére nézve egy a koronánál, mint az ország képviselőiténél mutatkoznak.

A kiegyezkedés napjaira esett éppen egy fenyegető háború a melynek következményeit emberi ész ki nem számíthatja; mert Austria ellen mondhatni minden elemek szövettek; ott látjuk kezét fogni Bismark grófot, a ki kigúnyolta nemzetének alkotmányát, elnyomta a porosz szabadságot, elfojtotta a sajtót, ott látjuk őt egy vállalat zászlója alatt az olasz egység és democrátia hőisével Garibaldival; talán a két szélsőség érintkezvén egy eszmében, a nemzeti erő egyesítésének eszméjében, s kivinni szándékozván Bismark a német nemzet erőszakos uralom utjání egyesítését, a mit Victor Emanuel a nemzeti lelkesedés és forradalom felhasználása által vitt ki — s még továbbra is terjeszteni törekszik.

Ott látjuk a háttérben a francziák s

oroszok kétes magatartását, kik a béke mellett látszanak apostolkodni most, midőn a kifejtett háborus viszonyok kezdő okainak ellentállani nem törekedtek, s midőn a háboru magva annyira megérett, hogy abba többé a békét vérontás nélkül beoltani lehetetlennek látszik.

Látjuk, hogy a conflagratióból ugy az orosz, mint a francia hasznat húzhat, annak az Al-Dunánál, ennek a Rajnánál ad szabad kezét egy európai viszály, sőt beszélnek is már a lapok Napoleon titkos egyezségéről az olasz és porosz hatalmakkal, mely neki Sardinia sziget, s a Rajna mellett jelentékeny területeket biztosít. És van-e ebben lehetetlenség? hisz az olasz-porosz szerződésről legalább azt mondják, hogy nemcsak az olasz, de a porosz hatalom részére is jelentékeny foglalat törekszik biztosítani Austria területéből, és éppen nem csinálnak nagy titkot abból, hogy Ausztriától foglalni akarnak a mennyit lehet.

Midőn a déli és nyugati szomszédok a nemzetiséget használják célzéljaikra, ki tudja az északi szomszéd nem fogja-e fajrokonságát s vallását zsákmányolni ki, s egy nagy mozgalom alatt oly éket ütni a keleti kérdésbe, a melyet onnan aztán egész Európa nem lesz képes kivívni.

E rendkívüli helyzetben kérdésen kívül igen könnyen válságossá lehet a mi helyzetünk is. Igaz, hogy e nagy és válságos pillanat minket szabadságunk elvesztésében s nagy nemzeti elkedvetlenedésünkben talált, melyre csak alig most kezdett volt piroslani az ígéretek hajnala, melyek a teljesedésre még ezután várnak, s jellemőkre nézve is sokkal határozatlanabbak, hogysem a valódi polgári lelkesedés forrásai válhattak volna, de a válság ha elborít benne leszünk, s a lelkesedést igen könnyen az önfentartás érdekeinek kell helyettesítenie.

Még hihetjük ugyan, hogy a mozgalom nem csap át határainkra, az európai nagyhatalmaknak is sok van, a mit egymástól féltének, s így ha törekednek is ma Austria részein, nem hisszük, hogy akarnának egész Ausztrián osztozni, mert ez oly zsíros örökség volna, a melyen előbbutóbb hajba kapnának.

Mikor Napoleon Szavoyát és Nizzát bekebelezte, Solferinonál megállott, holnap talán Sardiniaért Velencét cseréli ki; de valószínűleg a dogek városában megáll és békét köt, s újra néhány évig gondolkodik, hogyan vágjon még egy borzódát, hogy a foglalás szemet ne szurjon s véres pörre okul ne szolgáljon. Addig pedig fel lesz használva céljaira forradalom és reactio, nemzetiség, vallás, szeretet és gyűlölet. Hisz jól láthatjuk, hogy a háboru csak a sikert keresi s nem válogat az eszközökben.

Im e nagy készülődések közt fejlődik a mi belkérdesünk. Nemzetünk képviselői Archimedesként foglalkozik saját feladatával, s ha riadólag lármáznak fel a közel harcz hírei, mi saját ügyeinkbe elmerülve, s egyébel nem is foglalkozhatva csak annyit mondhatnánk „holi turbare circulum”

Midőn az osztrák reactionarius kormányok tőlünk mindent elvettek, s a mostani jobb akaratú kormány semmit vissza nem állított azon jogokból, melyek egy királyságot azon kérdések irányában illetnek, melyeket egy fenyegető háború vet fel; egyszer-smind kényelmet adtak azon filosofiai foglalkozásra, melynél egyebet törvényhozásunk mostani korlátai közt éppen nem gyakorolhat. Vértünk és vagyonunk felett ma még teljesen önállólág rendelkezik a hatalom, s nekünk csak azon utak megtalálásáról gondoskodás jutott részünkbe: hogyan érhesünk el azon birt és szentesített jogunkat, hogy vértünk, vagyonunkról hazánk és dinastiánk érdekében magunk rendelkezhezzünk.

Mig e jognak nem vagyunk birtokába helyeztetve, szélmalom-harcz volna minden tábori zajunk, az összetört beteg fenyegetése legfőlebb nevelésre gerjeszt az ellenfeleket; a magyar pedig inkább tud lenni áldozat, mint neveltség tárgya.

Minthogy azonban a kormány a külháboruk fenyegetéseire is országgyűlésünk felosztatására gondolni nem látszik, azt hisszük, hogy a korona el van határozva, a belső ügyek rendszeres fejlesztésében magát

zivataros külügyei által nem zavartatni, s a háborut, mit most felhatalmával kezd, a nemzetek alkotmányos hozzászólásával folytatni és végezni be.

Mindenestre ez eljárás a belső kérdések megoldására való komoly törekvést tanusítja, habár bizonyosnak hisszük, hogy ha Schmerling korszaka rövidebb lett volna, s a népek ma alkotmányos jogaik élvezetében levén, a kultamadás benn nyugodt jóllétet, higgadt bizodalmat, s nem csüggedő kötele-ségérzetet talált volna, talán ma nem néznénk egy világháboru borzadalmi elé.

Tagadhatlan azonban, miképp benn a népek magatartása oly higgadt, hogy a hadi működés mellett a belső kérdések tovább fejlesztésének semmi akadály sem áll útjában, s más részről a belső kérdések szintén nem gördítenek semmi akadályt a birodalom haderejének kifejtésére, mert ez utóbbról ma is telyhatalommal intézkednek. E mellett a mint a csehországi s tyroli buzgó példákól látjuk, a népek lelkesedése aggodalmaikkal a szerint társul, a mint közeledik feléjük a harcz veszedelme; s Austria hadereje oly imposánt erőben fejthető ki most, midőn belső lázadásoktól nem tartva tehető intézkedéseit, miképp meglehet, hogy jobbnak fogják látni talán az első csaták után minél inkább localisálni a háborut, s megkötni a békét, mihelyt az erők összemérkezéséből meglát-hatják, hogy melyik fél mennyit ér, hogysem kitégyék Európát egy nagy gyuladásnak, melyet aztán megoltani aligha képtelenek nem lennének.

Mi e szerint nem önmagunk, hanem a végzet kezében állunk. Kérdésen kívül ott, a hol tennie kell, minden polgar meg fogja tenni kötelességét, valamint ott, a hol tenni nem lehet, s tenni nem kell, mindnyájan övjuk magunkat a pusztá hadonázástól.

Itt e földön, a hol mi élünk, több nagy birodalom oszlott már fel; s a feloszlast szét-szakadozott tagjainak hosszas beharcza, s azokat felváltott hűbéri szolgálata követte. Csak a magyar királyság volt képes itt századokra kibató uralmat alapítani, s ez ural-mát később Ausztriával szövetségbe ujjab három századon át mostanig fenntartani.

Nem hisszük, hogy a végzés órája ütött volna egy évezredes történelem felforgatására; s azért azon meggyőződésben vagyunk, miképp nincs elveszve a pénz és idő, a mely a harci zajok riadozásai közt is a törvényhozás békés működése alatt arra lesz fordítva, hogy ezen évezredes történelem legfényesebb, s önlételt biztosító szülöttje folytat szabadelvű irányban fejlődő alkotmányos életünk, előbbi kerékvágásába visszahelyeztessék, honnan előbb egy fontolatlan kormány absolutismusa, s később egy ábrándozó fő egységesítő utópiái kizökkentetek.

A történelem a mostani nagy bonyodalomban is szomorító leczkét adott, azon theoriák tarthatlanságáról. Austria most sem győnge, de mi volna most, ha történelmében Bach és Schmerling rendszere helyet nem foglalt volna.

Háromezer millió forint hitellel, s száz-ezerek megkimélt vérével álland most azon kérdések elébe, a melyeket ma felvetni merészteltek, s a melyeket akkor talán fel se vetett volna senki!

Kolozsvár felirata ó Felségéhez.

Szentséges Császár és Apostoli Királyi Felség, Legkegyelmesebb Urunk!

A város, melyben Felséged ősei a magyar szent koronát, három század előtt a Zápolyaház kezéből átvették, s melybe a szent korona a Napoleoni háboruk alatt Felséged nagyatyja által, mint biztós helyre küldett: most, a midőn Felséged trónjának és a nemzet alkotmányos létének a szent jelvényét új viharok fenyegetik; Kolozsvár városa fűi bizodalommal közeledik Felségd; s Felséged uralkodóháza iránti tántoríthatlan hűsége nyilatkozatát megújítani.

Sokat szenvedett nemzetünket, annyiszor elszagattással fenyegetett hazánkat, s Felséged európai hivatalu dynastiáját sokszor fenyegette hasonló balsors: most is megdöbbenve állunk Európa válságos helyzetét előtt, de hisszük, hogy az isteni gondviselés a lehető vést Felséged dynastiájáról és népeiről el fogja hárítani.

Mint a nemzet nem méltatlan fia, mely hazájért és királyáért mindig kész volt vagyonát, vérét áldozni, minden igazságtalan fegyverrel megátadást esetenél kétszereződni érezte polgári bünség érzetünket. A mostani lehető méltatlan megátadást esete annál vérözben hatott ránk, hogy az éppen most, a midőn a megpróbáltatott nemzet küszöbén állunk, midőn a megpróbáltatott nemzet Felséged trónjához régi ragaszkodásának érzete tettekben kezdett nyilvánulni, s midőn már Felséged a haza alkotmányos életének visszaadásában a nemzet és haza anyagi és szellemi jólétének és boldogságának fejlesztésében lelve atyai örömet: elleneink éppen most kívánnak zavarokat támasztani Felséged uralkodóházának, a birodalom és edes hazánk közös romlására.

Szemünk előtt tartva atyáink azon hitét, hogy a magyar nemzetnek más támasza nincs, mint a közös oltalom, mit a pragmatica sanctio biztosít; s azon meggyőződéssel, hogy a birodalom a szélső része, csak a magyar anyahonnai szorosabb kapcsolaton, s az anyahonnai egyített a Felséged trónjához hű ragaszkodásban találhatja fel biztos jövőjét; őszinte kezekkel nyújtjuk át Felségednek örökös hitünket és mindenkor áldozatkészségünket ezen újabb kijelentés, esedezvén, hogy Felséged azt oly atyai indulattal méltóztassék fogadni, mily meleg fűi tisztelettel hozzuk azt Felséged szentség és színe elé. — A legmélyebb alattvalói hódoló tisztelettel maradván Cs. és Apostoli Királyi Felséged legkegyelmesebb urunk legalázatosabb szolgálai, mindenkor hű alattvalói.

Sz. kir. Kolozsvár városa tanácsa és val. esküdt közönsége.

(Korunk.)

A pesti országgyűlés.

A képviselőház ülése június 2-án.

(*) Elnök Szentiványi Károly; az ülés jegyzőkönyvét vezeti gr. Ráday László; a szólni kívánókat jegyzi Joannovics György.

A szerdai ülés jegyzőkönyve felolvasatott, és Ghiesz Kálmánnak közakarattal elfogadott indítványa értelmében tett egy pont stillaris módosításával hitelesített.

Csengery Imre csak azon célból, hogy a naplóban nyoma legyen, elmondja azon nézetét, melyet a ház nézetének is tart, hogy a ház és az egész nemzet megvárja, miszerint a megyei kormányzások a hazában jelenleg egyetlen törvényes közeg, a központi bizottmányok irányában, kötelességüket teljesítendik.

Ezután elnök ur a házhoz időközben érkezett következő irományokat jelent be, n. m.:

Bereg megye orosz népművelésének nevében, nemzetiségük érdekében többen kérik az ország politikai egységével összeférő vallási közoktatási és közigazgatási kívánalmait törvényhozás útján megállapítani. Kérvényi bizottságnak adott át.

A moldvai széklen lakó Ghimes, bukki közép-laki és több székbeli magyar és román csángó lakosok, több század éves, irásos birtokaik megváltatása végett, a nagy-szebeni tartományi gyűlésnek beadott kérelmüket felkérni és felfedeztetni sérelmeiket törvény által orvosoltatni sürgetőleg kérik. E kérvény a kérvényi bizottsághoz utasított.

Czibur Gusztáv, feleli lakos és földbirtokos, Jekkolfalusi Lajos, szepesmegyei főszolgabíró ellen adott be kérvényt, melyben a nevezett hivatalnok ellen, többrendbeli panaszokat hozván fel, szigorú igazságszolgáltatást kér, minthogy sem a megyei főispáni helyettes, sem a magyar kir. udvari kancellária kérésének helyt nem engedett. E kérvény a kérvényi bizottsághoz utasított.

Özveggy Pfaff Józsefné, Mohács mezővárosa rendezett tanácsa törvényszéke ellen, ennek hitlen és súlyosan bűnös eljárása miatt már február hó 5-én felterjesztett panaszára érdemben adott be újabb folyamodványt, mely a kérelmi bizottsághoz utasított.

Következett a napirend, — az állandó igazolási bizottmány jelentéseinek olvasása.

Gróf Ráday László előadó olvassa Bay György Beregmegye m. kaszonyi, valamint Koller Antal Esztergammegye közbirtokosai kérését indítványoz, mit is a ház egyhangulag elfogadott.

Hosszu József előadó olvassa a Karácsony János erzsébetvárosi képviselő megválasztásáról szóló jelentést. Igazolattott.

Ugyanazon előadó olvassa Gull József és Wagner Frigyes Segesvárszék és város képviselőinek választásáról, valamint ezen választás ellen benyújtott panaszos kérvényről szóló jelentést. A felhozott kifogásokat a bizottmány eléggé okadatulnak, s így ügyelemben veendőnek találván, e választás ellen vizsgálat elrendelését véleményezi, s vizsgáló tagul Prugberger József selmeczi képviselő kiküldését indítványozza. A ház a véleménynek vizsgálat elrendelési részét eléggé indokoltnak találván, azt elfogadja, s a vizsgálat elrendelését határozatilag kimondja; a vizsgáló tag egyéniségét illetőleg azonban Szelekirályi Mór és Hilibi Gál János indítványára a bizottmányi javaslat elrejtett, és vizsgáló tagul Trauschenfels Emil Brassó vidéki képviselő lett kiküldve.

E tárggyal az igazolási jelentések befejeztetvén, gróf Károlyi Ede egy indítványt nyújt be,

mely tizenegy képviselő által aláírva, a rendkívüli időjárás okozta csapás és innét felhető inség tárgyában zártülés tartását kívánja.

Ezen indítvány az aláírók neveivel együtt felolvasatván, elnök a nyílt ülést ez alkalomra bekezesítettnek jelenté ki, s felszólította a karzatok igen számos közönségét a — távozásra.

A félőrai várakozás után megkezdődött zárt ülésben b. Orczy Béla, Ivánka Imre, Dettrich Zsigmond és gróf Károlyi Ede külön-külön indítványt tettek le az elnöki asztalra, melyekben hivatkozva a közlebbi fagy által okozott országos károkat, s az innét következhető népinségre, a házat felhívják, rendelkezése alatt álló oly intézkedések megtételére, melyek a fenyegető csapást enyhítse.

Ezen indítványok némi támogatásul felolvasatott Izsák és Kis-Kőrös községek kérvénye is.

Ezen indítványok által szándékolt cél kivételöségi módjai Deák Ferencz által kimerítőbben fejtegettetvén, egyhangu volt a megállapodás, hogy az anyagi érdekekben kiküldött bizottmány utasítandó, e tárgyban idő halasztás nélkül tanácskoznia, adatokra fektetett véleményt készíteni, s azt megvitátás végett a ház elé terjesztetni.

A külön bizottmányt javasoló többi indítvány, minthogy a szándékolt alapezél így is elérték, az illető képviselők által visszavetettvén, megállapodás történt, hogy e zártülés eloszlása után nyomban tartandó országos ülésben előterjesztessék a kérdést.

A zárt tanácskozás eloszlása után mintegy félőrai várakozásra a karzatok ismét megüresedtek, s elnök ur az ülést megnyitó rövid beszédben ismertette az ülésnek elég szomorú napi rendjét; t. i. országos intézkedést az iránt, hogy a kedvezőtlen időjárás okozta csapásokból országos inség ne következék.

Orczy Béla b. T. ház! Indítványom indoklására kevés szóval fogok élni. Ismeretes mindnyájunk előtt azon csapás, mely az országot jelenleg fenyegeti: nemcsak hogy a szárazság által eddig már igen erősen megkárosodva látjuk a föld terményeit, hanem a múlt hónap utolsó hetében járt fagy még fokozta az eddig történt károkat, elanyyira, hogy némely vidéken a föld népe egyetlen egy élelmére szükséges anyagjától fosztott meg, más vidékeken több kevesebb kár történt, melyet azonban egész kiterjedésében jelenleg meghatározni lehetetlen, a mennyiben a jelen változó idő körülményeitől függ, valjon elegendő erő által javulnak-e a vetemények, vagy fokoztatni fog-e a nyomor, melyet az eddigi csapások következtében a földnépe érez.

Ily viszonyokkal szemközt kötelességemnek tartom a t. házat oly intézkedések tételére felhívni, melyeket e háznak jelen viszonyai között törvényhozási hatásköre megenged, s melyeket e hatáskör korlátai között e háznak tenni lehet és felfogásom szerint tennie kell is. (Helyeslés.)

Bátor vagyok tehát a t. házat felszólítani, hogy e tárgyra nézve javaslat készítését méltóztassék elrendelni, mely mindazon eszközöket elősorolja, melyek jelenleg az országgyűlés rendelkezésére állhatnak. Ezen eszközöknek felkeresése és javaslatképpen előterjesztése, legcélszerűbben volna végrehajtható, ha ezzel azon küldöttséget biznók meg, melyet az anyagi kérdések tárgyalására e ház már megválasztott. Ezen küldöttség legjobban fogja megítélhetni és legjobban fog határozhatni a felett, hogy a jelen körülmények között tenni mit lehet és mit szabad, mily eszközök állanak rendelkezésünkre, hogy ezen nyomasztó viszonyok megszüntessenek, s a mennyire lehet, a nép az éhségtől megmentessék. Bátor vagyok erre vonatkozó indítványomat a ház asztalára letenni. (Általános helyeslés.)

Joannovics György jegyző olvassa az indítványt, mely ekkép szól:

Az országnak legtöbb vidékeiből leverő tudósítások érkeztek az iránt, hogy a föld terményei fagy és aszály által tetemesen megsérültek, sőt helyenként teljesen elpusztítottak; ekkép az ország lakosainak legnagyobb része, mintán sok helyt még a múlt csapásai által okozott károk sincsenek pótolva, az éhség és nyomor veszélyei által fenyegetve lévén:

indítványozom, hogy az országgyűlés a jelen törvényhozási viszonyok által megengedett hatásköréhez képest és ennek korlátai között méltó figyelmet fordítson oly javaslat készítésére, mely az elemi csapások által a földmivelőkre nehezített állapotok megkünyítésére s majdan orvosoltására szolgálhasson, egyszerűsind czélszerűnek tartom, hogy ezen javaslatnak készítésével az országgyűlésnek az anyagi kérdések és közigazgatási ügyeknek tárgyalására kiküldött választmánya bizassék meg. Pest, június 2-án, 1866.

B. Orczy Béla,

Pestmegye abonyi kertületi képviselő.

Az indítvány közakarattal elfogadottat, s az anyagi érdekek ügyében kiküldött bizottmány tagjai felhívattak az ülés után visszamaradni, hogy a legszükségesebb előintézkedések már ma megtételhessenek a további eljárás gyorsítására.

Két óra felé az ülés eloszlott.

Az Erdély viszonyainak végleges rendezése tárgyában kiküldött bizottmány f. hó 2-án megalkult és gr. Andrássy Gyula képviselő elnökévé, b. Kemény Gábor pedig előadóvá választotta.

Tanácsadás a május 24-diki fagy által szenvedett szőlőtőkék metszése körüli eljárást illetőleg.

A múlt napokban közbejött fagy a szőlőtőn vagy az egész idei növényzetet rontotta el, vagy a hajtásokat csak felső részben, s úgy fagyasztotta el, miszerint azok alsó részén egy vagy több iz, s ezek rügyei épen maradtak.

Első esetben be kell várni, míg a tö új hajtásokat hoz elő az alvó rügyekből, melyek a feltűnően elszórvá lappangnak. A mint ezek megjelennek, akkor a tövön nem csak az elfagyott hajtások romjait kell leszedni, hanem az új hajtások közül is — a legerősebbnek mutatkozó kettőt, legfeljebb hármat kivéve — a többit késéssel leszedni s eltávolítani azon czélból, hogy azok még őszig lehetőre erőre vergődhesseken, és legalább alsó részükön annyira megerhessenek, hogy a jövőtavaszon egy-két szemre metszve, gyümölcsöt is hozni képesek legyenek.

Ha ezen műtét elhanyagoltatik, csak a véletlenre marad bízva, hogy némely új hajtás annyira megnöjjön, s érettségre vergődjék, miszerint rendes venyikét képezvén, csak a telet is sérülés nélkül kiállhassa; mivel a már ugys meggyengült tönek ereje a helyett, hogy egykét hajtás fölnevelésére volna összpontosulva, többre felosztva, kellő hathatósággal nem működhetnék.

Hol pedig az idei hajtásnak csak felső része van megsérítve, ott szükséges, hogy a gondos és értelmes szőlész azonnal járjon közbe oly módon, hogy a mely hajtáson gyümölcs is mutatkozik, és ez nincsen megsérítve, e fűrtöcskén felül egy két izzel metszessék el az elfagyott hajtás, ha pedig a mutatkozó gyümölcs is meg van csipve, mi a fonnyadt és barnás külseőről látható, vagy olyan épen nem jön elő, akkor azon hajtást éles késéssel aképen kell lementseni, hogy az idei rügyek közül — alólul számítva csak egy, ha pedig a hajtás erős vala, legfeljebb kettő maradjon meg. A metszés a rügyön felül minél távolabb tétessék, nehogy a következő beszáradás magát a rügyet is érhesse.

E rügyek csakhamar megindulnak, s ha egyéb-ként az időjárás kedvező, és a növést a talaj szorgalmatos művelése is elősegíti, bizton remélhető, hogy az ily hajtások őszig még annyira kiképződtek, miszerint a jövő évben meglehetősen helyre áll a szőlő, középszertien terem is; s csak ily módon tétetik képessé a borzasztó csapásnak következményeit, melyek különben több évre szoktak terjedni, tetemes részben elhárítani.

Az orsz. magyar gazdasági egyesület igazgató választmánya.

Hazai biztosítás.

Az „Első magyar ált. biztosító társulat” a hazai gazdasátnak és anyagi közjólétnek eddig tett jó szolgálatait ez évnek folytán egy újabbal nevelte az által, hogy a hosszab életre érdemes „erdélyi társulat” ügyét, kockázatait, midőn ez működését megszüntette, magára vevén, megállta egy, a hazai pénzeket külföldre szivárogtató csatornának újabb szaporodását. Ennek alkalmaiból nem tesszünk szükségtelen dolgot, midőn a hazai biztosításra felkérjük a t. közönség figyelmét.

A hazai biztosítás eszméje önként annak életérős szülöttség az „első magyar ált. biztosító társaság” juttatja eszünkbe, mely már nevével fogva is kedves hangzásu, és a mi több születése évében is — a kezdet nehézségeivel küzdésnek évében — kétségtelen jeleit adta életrevalóságának. Azon hazai intézményeknek egyike ez, mely fényesen megcáfolta azok véleményét, kik a magyar vállalkozásokat több elméncszéggel, mint megfontolással szalmatűznek nevezgetik. A derék társaság 1858. évben keletkezett, és az addig nálunk gazdálkodott „Versich. Anstaltok” nehezettek érte. A jó atyafiak kézzel lábbal dolgoztak, megmozdítottak minden követ, hogy a legfelsőbb helyen megerősített hazai biz. társaság saját hazájában helyet ne találjon, s hogy ez végre Magyarországból ki nem szorult, az nem az „Anstaltok” akaratján mult, hanem annak köszönhető, hogy benne a magyar közönség saját nemese ösztönéből tulajdon vért, csontját és hangját fölismervén, bizalmával önként hozzá fordult. Az idegen czégek gazdálkodása évek hosszú során temérdek pénzt sepegt ki a szép magyar földről, a hazai közvagyonosság nagy megrövidülésével. Ez ellen gátot emelni, a magyar népben a hazai biztosítás iránt részvétet ébresztetni, s így a közvagyonosodást gyarapítani, egy magyar biztosító társaság tehetné. Ezen fontos hazai ügynek mindekelőtt egy szakértő, lelkes, tevékeny hazafira volt szüksége, s meg is találta azt a derék Lévai Henrikben, ki több tisztelet hazafival ez ügyben szövetkezve megalkotta az „első magyar általános biztosító társaságot.” Ez eszmének meleg tolmácsai lettek azonnal a hazai lapok, meglátszott rajtuk, hogy a „vér yizzé nem válik.” Mint hű sáfárai a nemzeti közgondolatnak, mindnyáján hozzá láttak, hogy a zsenge hazafiai egyesület minél terjedtebb pártfogás karjaival fogadtassék, a nép minden osztályai által. Ezen szavatok működésére indították az ország minden irányában élő szamtanlan becsületes hazafit, és sajátlag a közönségnek ezek iránt való bizalmában vertek gyökeret — azon nemes csírák, melyekből a hazai egyet szép termő fává nőtte ki magát a hazai földében.

Az 1858. márciusában kezdette meg az „első magyar általános biztosító társaság” működését három millió alaptőkével, és mintegy 400 ügynővel. Az első hónap a kezdet nehézségeinek hónapja volt, de a következtet áprilisban már 100,000 pft bevételt, mint biztosítási befizetést hozott az egy-lethez a hazai közbizalom. Csak hamar az után egyéb községek Kun-Szent-Miklós, Felső-Bánya, Bugh, Oroszlán, Nagy-Bánya, Püspöki, Rakamáz, Apostag, D. Egyház egyetemes biztosítást tétetvén, az ügynek nagy mérvben használtak, és így tovább az egyet első éve lefolyta után — hazafini örömmel jegyezhetjük föl! — valamint az egyet előtt biztos jövő állott, szintugy az ő biztosításain a hazai közvagyonosságnak egyik biztos alapja nyugodott. Az egyetnek már első éve meglepő eredményről tanuskodott, ugyanis azon évnek végeig Magyarországon 1022 káresetért, Magyarországon kívül pedig (Austria, Cseh., Lengyel., Moldova., Német., Svédországokban, Szileziában és a tengeren) 89 kárért, összesen 417,666 pft és 9 kr kártérítést tett a magyar társaság, nyolcz évi életéről fenállása óta pedig mostanig tizenötmilliónál több kártérítést fizetett ki, és ha még ehhez megemlítjük, hogy az intézet 3.150,000 frtnyi alaptőkével, még 3.220,000 frtnyi tartalék tőkével rendelkezik, ezen számokkal jelentékenyebben bizonyíthatjuk, mint bármily szép frasisok tehetnék: először azt, hogy az első magyar általános biztosító társaság a hazai közvagyonosságnak nagy mérvben szolgál; másodsor azt, hogy a vagyonát biztosító t. közönséget nem csak ígérettel biztatja, hanem valósággal biztosítja; harmadsor azt, hogy miután a társaság Magyarország határain túl is nagy mesze földön bizalmat aratott, valamely megnevezetlen együgyűség volna a magyar gazdától ezen hazai egyet mellőzéseivel más egy-lethez fordulni biztosítás végett, és negyedsor örömteljes tudomásul vehetjük ezen jegyzékből, hogy ez intézet életbeléptetvén a tengeren hajózó vagyonnak biztosítását is, s e végett szövetkezvén a tengeri biztosító társaságokkal, a magyar vállalkozási szellemét mintegy eljegyezte a nagy világgal, minek a hazai közvagyonosságra, iparra, a magyar név becsültre való jótékony visszahatása áldás nélkül nem maradhat.

Vajha minden, kinek szeretett hazánkban biztosítani való vagyona van, annyi ezer elemi csapás példából, míg még nem késő, okulva, meggyőződnek afelől, hogy maga és övéinek jóléte ellen hibázik, ha maga idejében nem biztosítja vagyonát az elemi pusztítás ellen, ezen nemis intézetnél, mely mint számos példák bizonyítják, nem csak azért küldi biztosait az elemi csapásoktól sújtott helyiségre, hogy megvizsgálassa, mit lehet levonni a biztosított összegből, hanem, hogy buzás halasztás nélkül rögtön fizetessen a kárszenvedőnek. Ugyan ki menne a szomszédháza vizért, ha a maga udvarán saját kútyában jobb és egészségeseb vize vagyon? Milyen hazafi volna az, ki a hazában befészkelődött idegen társulatoknál keresne biztosítást, külföldre folytatván a hazai pénzt, midőn itthon jobb és valódibb biztosítást találhat. Biztosítsunk! Ha egy, két, vagy három év elmúlik is elemi csapások nélkül, mégis biztosítsunk, mert jöhet a negyedik év, mely egy csapással megsemmisíti, többszörözve azt a kevés pénzt, mi a csapásoktól mentesség reményében a biztosító intézettől elvontunk; sőt a művelt olvasó ezen önzésen felülemelkedve nem feleli el azon szép erkölcsi nyereséget is, mely oly magas becsét ad az embernek minden lények fölött e földön, hogy ha a fizetett évi illetéke fejében az ő saját kára elleni csapásoktól mentessége miatt nem fizettetik is, annál jobb, ha befizetése által más szenvedőnek könyeit felszárítani elősegíti. Nem akkor fizeti-e az ember legszívesebben a háziorvos teszteltdíját, ha maga vagy övéi betegségtől látogatva nem levén, az orvos működését igénybe nem vette? Ilyen orvos az elemi csapások ellenében az „első magyar általános biztosító társaság.”

A magyar keletről jött, mégis későn ébred sok egyre másra, így a hazai biztosítás létesítésére is; semmi sem volt pedig olyan közel a magyar-nak ősi jelleméhez, melynek egyik lényege, hogy a mit biztosít, azon akárki megnyughatik, mint a biztosítás eszméje. Ha tehát ma már magyar biztosító társaság létezik, megtudhatja minden, kinek tudni illik, hogy ott nem csak ígért, hanem kártérítés, nem csak czég, hanem valóság, nem csak biztatás, hanem biztosítás van!

Baló Benjámin.

Levelezés.

(Tagosítás és nehézségei; gyujtás.) Nincs Erdélyben helység, a melyben bonyolultabb és apróztottabb lenne a birtoklás, mint Turban; ez okból a földbirtokosok az által óhajtottak ezen nyomasztó helyzetből szabadulni, hogy Erdély több jól sikerült helységei példája szerint tagosítsanak.

Ezen nagyszerű munkát végrehajtása, sok nehézségekkel volt és van jelenleg is összekötve: ugyanis szántó és kaszáló határa 3041 hold, ezt bírják 169-en, 150-en bírnak 737 holdat és 19-en 2304 holdat, ezen 737 hold után annyi marhat tartanak, mint a 2304 hold után, tehát nagy ellenségei lettek a kis birtokosok ezen nevezetes munkának és mint alperesi kisbirtokosok nyíltan lép-

nek ki ezen munkát megakadályozására. Mindazonáltal 1860-ban megkezdődött a mérés, egy osztályozó bizottságot választottak, a kik a téri határban a következő osztályokat állították meg: Szántó 3 osztály: I. osztály egy becsold = 1200 □ öl.
II. " " " = 1600 " "
III. " " " = 2000 " "
IV. " " " = 2800 " "

Kaszáló három osztály:
I. osztály egy becsold = 4000 □ öl.
II. " " " = 1200 " "
III. " " " = 1600 " "

Rét három osztály:
I. osztály egy becsold = 600 □ öl.
II. " " " = 1000 " "
III. " " " = 1200 " "

Minden osztályban minta-földeket vettek fel, a melyhez hasonlítva az egész határt osztályozták, annyira, hogy egy földnél négy osztály is alkalmazható.

Van ezen helységnek egy 785 holdra menő erdője, a mely a falutól egészen külön, egy órai járásra fekszik idegen határok között, ezt 79 en. 50-en birnak 68 holdat és 29-en 717 holdat, legelt rajta 800 darab marha, a melyből 500 volt az 50 kisbirtokosé 68 hold után, tehát szerinte méltó az ellátás. Ezen erdőben három osztályt állítottak fel: I. osztályban egy becsold 1600 □ öl jön az olyan erdő, a mely csere- vagy tölgyfát terem, a II. osztályban egy becsold 3200 □ a csere- és gyertyánfás, a III. osztályban egy becsold 4800 □ öl, ide soroltattak a magyaros- és nyírás erdők.

Sok küzdelem és bajok között 1865 decemb. havában hitelesített ezen mérnöki munkát Tordamegye alküldetése törvényszéke által, nem lehet elismerését ne nyilatkoztatni a téri birtokosságnak urbíri törvénybíró Lenárt Imre ur iránt, a ki egyike a leggyakorlottabb s erélyesebb urbíri tlnőköknek, mert mintán a mérnöki munkát pontosnak és helyesnek találta, mind a törvényszék, mind a birtokosság ez iránt elismerését nyilatkozta; felszólította az alperesi kisbirtokosokat, hogy az új birtokok mikénti elhelyezése iránt nyilatkozzanak, megmagyarázván a törvények értelmét, a mely nem fogja soha akadályozni, de elősegíteni a tagosítást, ezen felszólításnak semmi eredménye sem lett, tehát miközben mérnök Vizi Endre felszólította egy új felosztási tervjavaslata, a ki, mint egyik leggyakorlottabb tagosító mérnök, egy oly helyes és mindnyájunk érdekeit szem előtt tartó tervet készített, hogy az által egy újabb jelét mutatta ki, az eddig is kiérdemelt bizalmunknak!

Ezen terv szakértői megvizsgálása április havá 12-kén történt, s mintán az alperesi kisbirtokosok a szakértők által is meggyőződtek a nekik tervezett hely felől, s ök látták hogy minden annyira halad, hogy ez évben a kibasítás meglehet, még egy ultimátumot adtak a nagybirtokosoknak, április 13-dikán éjfélok iszonyu szélben a falu legmagasabbán fekvő felperesi nagyobb birtokosokat felgyújtották, Tarsoly Lőrincznek csütrét, a melyben gabonája, szekerai és juhái oda égtek, ugyan azon órában Kolozsvári Dani házat, a ki négy gyermekeit élet-halál között tudta a lángok között megmenteni, mint szegény embernek a gabonása a házpadlása volt, ott menthetlenül elégett mindene. Vikiol Gergely csütrét, Ferenczi János marha-istállóját is meggyújtották, szóval egyszerre négy helyt égett a falu, nagyon rémes és fájdalmas volt; főleg azért, hogy az alperesi kisbirtokos nem vett részt az ol-tásban. Összesen 1000 forintba mehet a kár, egyik sem volt biztosítva, általános a gyanu, hogy kiknek keze miközött ezen gonosz munkában és reméljük, Gunderhardt Lipót főbíró erélyes eljárása kideríti a gonosztevőt.

Sok áldozattétel után nagyon rosszul esik a főbb birtokosoknak, hogy ilyen hálátlanok, de azért is a legnagyobb erélylyel folytatja a birtokosság a végrehajtást. Az ev. ref. unitárius, rom. kath. és g. egyesült egyházak számára ajándékoztak: Tarsoly Lőrincz 2 holdat, Vikiol Gergely 2 holdat, Ferenczi János 2 holdat, Vass Károly 1 holdat, Csipkés Albert 1 holdat, Kovács Samu 1 holdat, Marinka Ignác 1 holdat, Pataki Sándor 1 hold, ezenkívül a nagy köhasadékbeli részüket, a mely körülbelül 20 hold leendő.

Csak kitartás, mert ez megtermi előbb-hátrább a tagosítás gyümölcsét. — a + b —

Különfélék.

* Császárné ő Felsége — mint a „Volksfrd” hiteles forrásból értesül — legkésőbb a hó 14-ig ischbe fog utazni, a mi azonban ki nem zárja, hogy a császári család bizonyos eshetőségekre Budán ne vegye lakását. A budai kir. várpalotában egy idő óta e célból oly változtatások eszközöltek, hogy ott a császári család huzamos ideig fog tartózkodhatni.

© Magyarország s a német kérdés. A „Deutsche Allg. Ztg.” bécsi levelezője azt fejtegeti, hogy minő viszonyban áll Magyarország a német kérdéshez. Daczára azon kesért ellenségeskedésnek — egymond az említett levelező — mely a bécsi és florenzi udvarok közt uralkodik, sokkal valószínűbb az, hogy Austria Velencét kártalanítás mellett átadja, mintsem hogy Németországban elfoglalt állásáról lemondjon. Már maga a Magyaror-

szágra való tekintet, mely az Olaszországgal való boru esetében kétségkívül igen közönyösnek mutatná magát, ellenben a poroszok elleni harcot annál buzgóbban öhajja, nagyon valószínűvé teszi, hogy Austria németországi politikájában nem leendő engedékeny. Magyarország azonban érdekében is áll, hogy Austria németországi állása megszilárdíttassék, mert ebben ellensúlyt talál a szláv elem túlyomó ereje ellen. Magyarország magatartása ezen Austria névze oly végzettes válságban igazán csodálatos és arra van számítható, hogy a kormánynak ne gürditsen útjába akadályok. Hiszi ön, hogy Austria Magyarország ezen magatartására iránt érzéketlen s azt számba nem veszi? De éppen mert Magyarország érdeke e tekintetben az osztrák németekével ugyanazonos, kell Magyarországnak fátadozásainak teljes sikert kívánni és meg nem engedni, hogy Austria lemondjon, mielőtt a háború kimenetele be nem váratik.

* Országgyűlési munkálódások. A horvát küldöttség a végválasz készítésével annyira siet, hogy azt valószínűleg már a legközelebbi napokban átnyújtja a magyar országos bizottmány-nak s aztán — mint a „P. Corr.” értesül — búcsút vesz a magyar fővárostól. A magyar országos bizottmány ezen ügyben készitendő jelentését valószínűleg e hét végén terjesztendi a képviselőház elé. — A 67-es nagybizottmány 15-ös választmánya hétón készült hozzá fogni új utasításai értelmében készitendő munkálatahoz, s naponként fog tanácskozni, kivéve azon kevés napot, midőn üléssek fognak tartatni. Ezt írja a „P. Corr.” s hozzáteszi: „Romélhetni, hogy a 15-ös választmánya lehető legrövidebb idő alatt kész lesz javaslatával. E munkát, ha csak valami akadály nem lép közbe, 10—14 nap múlva be lesz fejezve. Mivel pedig az állandó igazolási bizottmány már csaknem összes munkálatait előterjesztette a háznak, ennél fogva a horvát ügyben teendő jelentésen kívül egyelőre aligha kerül valami a ház elé s így a legközelebbi hetekben nem lesz ülés, ha csak előre nem látott eset nem adja elő magát. A rendes ülések majd csak akkor vétetnek fel újra, ha a küldött bizottmányok valamelyike benyújtja javaslatát.”

— Folyó hó 3-án a sétatérén egy női arany heger-óra, mutató lapján tűvegborítékkal, hátulsó lapja virágos kéken emaillozva, elveszett. A becsületes megtaláló, ki azt e lap szerkesztőségéhez elhozza, illő jutalom iránt biztosított.

* A sétatéri kioszk megnyitására e folyó hó 2-án nagy számmal gyűlt össze a közönség. Délután 5 órakor Salamon őszene-társulata az új zenehelyet egy magyar indulóval szentelte fel, mi közben a legszebb közönség folytonosan változott a kioszk előtt és sétatérén, egy nagy rész pedig a szívet és tópartját lepte el. A csinos kioszk megnépesült, a 8 órakor is folyvást növekedő közönséget Ulrich minden buzgalma daczára alig győzte ellátni bűsítőkkel. A szíveten éjfélt utánig mulatott a jó bor és sör mellett a közönség, hol sokszor csak nagy bajjal lehetett helyhez jutni. Másnap (vasárnap) a 10 megnyitására több mint 5—6000 ember gyűlt össze. A szívet és a tópart a szó szoros értelmében el volt lepve úgy, hogy alig lehetett mozogni. Öt óra után az ev. ref. kollegium folyvást haladó ifjú zenekara Horváth Gyula karmester ur vezetése alatt a „hattyu-szigeten” foglalt helyet, s az első csolnak „Mátyás király” kievezésére megindult a Rákóczi-induló. E pillanattól kezdve csak nagy bajjal lehetett a csolnakokhoz férni, melyek fél 11 óráig folyvást népesek voltak, s ha háromannyi lett volna, bizonyosan szakadatlanul el lettek volna foglalva. A hangulat folytonosan derült volt.

— (Necrolog.) Özv. Szász Ferencné, Sándor és Béla a földi vesztésegek, csapások legmegrendítőbb és gyógyíthatatlan fájdalmával tudatják, hogy forrón szeretett fia, illetőleg fivérék Malomfalvi Szász Ferenc, sz. bir. Kolozsvár városa kik. egyesbirósága kiadója, nincs többé. A csak 28 évre terjedő élet június 1-én rövid ideig tartott, de szenvedéletes tudógmű körnök lön fájó áldozata. Nagy rohammal közbejött betegsége lesovított a közpályáról, melyet oly lelkesedéssel és szorgalommal felkarolt; de kora halála kimélytelen nyult az anyai szív mélyébe s kitépve a legkedvesebb anyai kezeiktől annyi gondnal, gyöngédséggel ápoltt virágot, melynek gyökere szívében volt, elszakítva a remény szálait, mely vágyát a földhöz kötö, s hit és idő nem képes azt a fájó mély irt betölteni, mit kora veszte okozott. Hült tetemei f. hó 4-kén délután 5 órakor fognak belmagyarutzeai 425. sz. a. szülői házából a köztemetőben lévő családi sírboltba örök nyugalomra tétetni; lelkeért pedig engesztelő áldozatok és hó 5-én a kegyesrendiek akademiái szentegyházában 10 órakor bemutattatni, mely gyászál-dozatra minden rokon, barát szomornan meghívatik. Kolozsvárt, június 1-én, 1866.

* Közelebből fogja elhagyni Stein János jó nevű nyomdáját K. Papp Miklósnak „Az 1735-ki zendülés története.” A szerző korrajzát jegyzetek s oklevél-tárral kíséri. Érdekessé teszi e korrajzot azon körülmény, hogy tárgya a Péró-főle nagyfotosságnak zendülés ez uttal van először egész részletességében közölve.

* Az „Idők Tanuja” írja: „Egy erdélyi kath. gymn. tanár ur arról értesít minket, hogy az erdélyi püspök ur 6 mlga, ki tudvalegleg vala-

mennyi erdélyi kath. intézetnek főigazgatója, a tanügy terén szintén szükségesnek tart némely módosításokat, mi végett a jövő szünidő alatt Károly-Fehérvárt értekezletet fog tartani. Addig is eszmét eszerélni egyről-másról nem ártand, jegyzi meg értesítőnk, kinek, valamint más erdélyi szakkérfiaknak hozzájárulását akármelyik lapunkba szívesen fogadjuk.”

— Kimutatás a kolozsvári kisegítő pénztár-egylet forgalmáról május havában 1866.

Bevételek:	
Pénztármaradék a m. hóról	5002 ft 76 kr.
57 új tag 191 részvény után 5 frt	955 " — "
Havi, rendes és rendkívüli betételek	32,041 " 58 "
Könyvdíjakban	57 " — "
Kamat, provisio és váltódíj	3327 " 60 "
Bélegdíjakban	175 " 95 "
547 tag által visszafizetett kölcsön	174,300 " — "
A bevételek összege	215,859 " 89 "

Kiadások:	
564 tagnak kölcsön	176,585 ft — kr.
Tisztviselők fizetése	189 " 67 "
Irodai kellékek	2 " 10 "
Bélegre	200 " — "
Kamat	100 " 40 "
Tőke-visszafizetés	31,280 " 43 "
Nyomatványért	52 " — "
Pénztármaradék	7449 " 31 "
	215,859 " 89 "

Kolozsvárt, május hó 31. 1866.
Taufner Ferencz, Gelch János, Wagner Frigyes, igazgató. könyvvezető. pénztárnok.

* Azon iratok között, melyeket Schulhof ur, a volt herceg Eszterházy féle főigazgatónál felfogaltak, a vizsgáló bíró nem kis csodálkozásra bír szerint hű másolatok is találtak ama jegyzőkönyvekről, melyek az elfogatottnak előbbi vallomásairól vétettek fel. A mód, melyen Schulhof ur ezen másolatok birtokába jutott, annál rejtélyesebb, mert a jegyzőkönyveket a kihallgatás után maga a vizsgáló bíró szokta eltenni s később lepecsételt borítékban az államügyésznek átadni. Most kinyomozandó tehát, hogy a vizsgáló bíró közvetlen közeléből ki sértette meg a hivatalbeli titkot, A gyanu oly személyre sulyosodik, ki jelenleg e törvényszék terméin kívül van.

* Egy bécsi lapban dr. Hundegger József, murai ügyvéd következő felhívást tesz közzé: Mintbogy gróf Bismark, mint honvédelmi őrnagy, ellentünk akar vonulni s én nagyon szeretném, ha a tisztelt gróft egyszer nem mint a császár vendégét tisztelhetnénk nálunk, 100 frtot ajánlok fel azon harcosnak, ki az ugynevezett gróf Bismarkot először megfogja, s azt egész vagy átluggatott bírral, élve vagy halva fogolylyá teszi. Találkoz-nak bizonyosan mások is, kik e célhoz szintén hozzájárulnak s ezáltal a kitett díjt tisztességes összegre emelik.

Politikai hírek.

Austria. Prága, máj. 29. Egy, az osztrák-porosz határról jött magánlevél ezt mondja: Vasárnap és hétfő közti éjjel porosz őrszolgák Nachod közleében, megkísérlették az osztrák csapatok állását röppentyűk tüze mellett kikémleni.

A „N. Fr. Blatt” írja: „Berlinből, jól értesült forrásból következő tudósítást vettük: Frigyes Károly herceg főparancsnok már Soranba főhadiszállására utazott, hová a jövő hét folytán a király és királyi hercegek is elutaznak. A testőrhad legközelebb szemlére fog állani a király előtt és azután minden meghazudtolás daczára Szilenciába induland.

Angolország. London, máj. 25. A „Morning Post” állítja, hogy a congressus június második hetében fog összejönni, s az érdekelt államok külügyministerei és követei által lesznek képviselve. — Az itteni kormány békereményei igen csekélyek. A congressus programjában a területi kárpótás, mint congressus-cél nem lesz megemlítve.

A „Times” szerint a congressusban résztvevő hatalmak külügyministerei személyesen fognak azon megjelenni; Anglia — mondja a „Times” — semmi esetre sem fogja megkísérteni a conferentia határozatainak erőszakos keresztülvitelét.

Francoiaország. Páris, máj. 29. Austria el van határozva, a conferentiánál Velenceze átengedését formaszertlen visszautasítani,

Páris, máj. 30. A „France” erősíti, hogy a conferentiára való meghívásra Austria, Porosz- és Olaszország s a német szövetségi államok kedvezőleg válaszoltak; a conferentia valószínűleg már négy nap múlva megkezdődik. Azt hiszik, hogy a velencei kérdés megelőzi a hercegségek s a német reform kérdését. — Több külföldi lap egy francia-porosz-olasz szerződésről beszél, mely szerint háboru esetében Poroszország a rajnai tartományokat s a florenzi kabinet Szárdinia szívetét engedné át Francoiaországnak. E hirt a „Presse” minden pontjában alaptalannak nyilvánítja s hozzáteszi, hogy a francia kormány a külhatalmakkal semmiféle szerződés sem lépett.

A dunafejedelemségi conferentia tegnapi ülésében a porta tiltakozása a hohenzollerni hg trónralépése ellen jegyzőkönyvbe vétetett és elhatározott, hogy az európai hatalmak képviselői Bukarestben, tekintve a herceg megválasztásának illegitimitását, annak kormányával csak félhivatalos érintkezésbe léphetnek.

Olaszország. Florence, május 29. Ugy hallani, hogy a szabad csapatokhoz való toborzás legközelebb újból meg fog kezdetni. Már 25,000 ember küldetett el a depot-okhoz, s a toborzó bizottmányoknál bejegyzett más 25,000 várja a toborzások megújítását.

Az „Avenir National”-nak írják Florenczből: „Naponta indulnak önkényesek a hadsereghez. Garibaldit e hét végére várják. Az önkényesek legnagyobb része már szolgált 1859-ben és 1860-ban. Az Appenineken innen 50,000 főnyi tartalék-hadtest alakítottak. E hadtest kiválólag Florence és a hegyesorosok védelmével van megbízva. A király még itt van, de udvarának egyrésze már Piacenzába utazott.”

A „Köln. Ztg.”-nak írják: „A hajóhad már majdnem teljesen összpontosítva van Tarentben. Folytonosan mennek bersaglierek és könnyű lovas-ság is e városba, s nyolcz nap múlva legalább is 20—25,000 ember mehet minden pilianatban tengerre a készen tartott 15 szállító hajón, s a páncélos hajóraj fedezete alatt. Mintán egyttal depotokat állítanak Bari és Barlettában, az adriai tengerparton öt önkényes ezred számára, — alig vonható kétségbe, hogy Istria ellen szándékolnak támadást vagy Dalmátia megszállását.”

Németország. Berlin, május 30. Poroszországnak a congressusi meghívásra adott válasza, — mely beleegyezéssel szól, — már elküldetett Párisba. Poroszország azon föltevés mellett igérte meg részvételét, ha a német-szövetség belügyeibe való beavatkozás nincs szándékba véve. Erősítik, hogy Poroszország minden körülmények közt ragaszkodni fog a német parlament mielőbbi összehívásához.

A „Nordd. Allg. Ztg.” szerint nem igaz, hogy a kormány két hétre felfüggesztette a testőrcsapatok kiindulását. Ugyane lap félhivatalos részben Poroszország békeszeretétet constatálván ezt mondja: A kik a parlament egybehívását ellenzik, a háborúhoz hajolnak.

Belgium. Brüsszel, máj. 26. A francia kormány előterjesztéseket tett Victor Emanuel minsteriumának s ezt intette, hogy tartózkodjék a támadó fellépéstől, míg a congressus ki nem mondja ítéletét a vizsály fölött. Lamarmora azonban azt válaszolta volna, hogy ő a harcias szellemet nem lesz képes megfékezni.

Dánia. A kopenhágai „General Correspondenz” jelenti, mint tényt, hogy a hadügyministerium előkészületeket tett a mozgósításra, s a külföldön időző tisztek tartózkodási helyének megindokolását rendelte el. Hirként hallani, hogy Dánia 30,000 embert fog mozgósítani, s erre Francoiaország által indított volt.

Szerbia. Belgrád, május 26. A „Zukunft”-nak írják: „Hogy mi történik itt keleten a szin-falak mögött, nem tudjuk, és minden politika, minden következtetés, melyek ránk vonatkoznak, idő folytán hamisaknak bizonyulnak be; más új combinationok keletkeznek és így hajtatunk egy végtől a másikig, mi és velünk a kormány. A szerb kormány és a porta közt még zavartalan diplomati-béke uralkodik. Nemrég emlékezteteket osztottak ki azok közt Bukarestben, kik 1848-ban a törökök ellen harcoltak. — A keletre vonatkozó hírek egész során borzasztó komoly fonal buzódik át. — Austriát minden oldalról ellenségekkel akarják körülvenni, teljesen el akarják szigetelni. — Ujdonságul csak azt közlöm, hogy a 17 szerb legio és az egyes zászló-aljak parancsnokságainak kievezése június végére váratik. Ehhez még hozzá tehetem, hogy a polgári mérnökök a katonasághoz helyeztetnek át. — Kormányunk minden intézkedés, mely a háborura vonatkozik, helyesléssel és bizalommal fogadtatik.”

Oroszország. Az „Ostsee Z.” írja: A csapat menetek Oroszországból Lengyelországra, s különösen a galicizai határon folyvást tartanak. Kalisch környékén is összpontosítanak egy 30,000 emberből álló figyelő hadtestet. — A lengyel önkényes csapat alakításának tervezete Galicziában, a hivatalos orosz körökben nagy sensációt keltett, s bizonyára csak még nagyobb éberségre és alkalmas pillanatban a háboru események folyamába való beavatkozásra fogja indítani az orosz kormányt.

Ujabb. Berlin, jun. 1. A mai reggeli lapok szerint katonai körökben különös jelentőséget tulajdonítanak Kiss francia ezredes jelenlétének. E hét elejével érkezett ide, egy napig itt időzött, meglátogatta a francia követet és más magas személyiségeket és este Párisba visszautazott. Tegnapi itt egy jelentékeny értekezlet tartatott és titkoszerzőn jelezik, hogy a magyar demokrata pártnak két incognito érkezett tagja is részt vett abban.

A „Weser Ztg.”-nak távirja egy félhivatalos Berlinből, hogy Austria kinyilatkoztatta, miszerint Velenczéről csak Németországban nyújtott kárpót-lásért mond le.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Június 4-kén: 5%. Nemzeti kölcsön 100 frt. 56.40. 5%. Metalliques 100 frt 60.35. — Bank-részvény 6.56. — Hitelintézeti részvény 200 forint 123.10. — London 10 ft st. 100 frt 23 1/4, kr 127.50. — Ezüst 128.75. — Cs. kir. arany 6.10. — 1860. kölcsön 69.50.

Május 31-ikén: Földtehermentesi kötvény magyarországi 62.75. — Erdélyi 60. —

T. és tel. szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

NEM HIVATALOS.

HIRDETESEK.

A fennebbi czegeknel létezik még ezeken kívül a

norvégiai „Bergen“ városból való

valódi

DORSCH-MÁJHALZSIROLAJ

raktárais.

Ára egy nagyobb üvegnek 1 frt. 80 kr. egy kisebbnek 1 frt. o. é.

Az üvegek el vannak látva védemákkal és kimerítő használati utasítással. Ez az egyetlen faj, mely minden töltés előtt vegytanilag megvizsgálják és ezin-kupakkal elzárt üvegekben küldetik el. — Ezen legtisztább és leghatályosabb májhalzsir-faj a dorschhalnak leggondosabb egybegyűjtése és kiválogatása által van megnyerve, és egyáltalában semmi vegytani kezelés alá nem vonatott, hanem a bepecsétel-tüvegben lévő folyadék egészen épen és azon állapotban van, miként az közvetlenül a természet által nyújtott. — E valódi Dorsch-májhalzsirrolaj Európának minden orvosi tekintélye által mint legjelesbb gyógyszer a mell- és tüdőbajokban, scrophulus és rachitis, kösz-vény és csúsz, idült bőrkürités, szengynuladás, ideg- és több más bajokban legsikeresebben alkalmaztatik.

MOLL A. gyógyszerész Bécsben, „zum Storch“, Tuchlauben.

STEIN JÁNOS könyvkereskedésében Kolozsvárt, Harmath Józsefnél Tordán, Wittich Józsefnél Marosvásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvárhelyt, Barthos Domokosnál S.-Szentgyörgyön, Vokál Jánosnál Nagyenyeden, Sindel Károlynál Brassóban, Wagner Józsefnél Károlyfejérvárról kapható:

Dr. Grosz-fogorvos által ajánlott utasítás a fogak és a száj-ápolására; czime:

Dr. SUERSEN,

Anleitung zur Pflege der Zähne und des Mundes.

Gekröntes Preisschrift. Ára 80 kr.

SALAMON FERENCZ.

A magyar királyi szék betöltése és a Pragmatica Sanctio története.

Ára 2 frt.

BENICZKY-BAJZA LENKE,

Két szív harcza.

Regény, 2 kötet. Ára 2 frt 50 kr.

Dr. BALOGH KÁLMÁN.

Gyógyszertan.

74 fametszettel. Ára 3 frt.

Dr. NAVRATIL IMRE.

A GÉGEBAJOK.

Fametszetekkel. Ára 3 frt.

KOVÁCH LÁSZLÓ.

Megyerendezés.

Ára 80 kr.

Az általános polgári törvénykönyv,

mint ez jelenleg Erdélyben érvényes;

minden a legújabb időig megjelent és még hatályban lévő utólagos rendeletekkel, felvilágosító és utasító jegyzetekkel ellátva.

Irta Hilbi HALLER KÁROLY,

a kolozsvári kir. jogakademián az által. polg. törvénykönyv, váltó- és kereskedelmi jog, csődrendtartás és az általános bányatörv. h. tanára; az igazságügyi elmél. államvizsgálati bizottságnak tagja.

Ára 6 frt o. ért.

A Kosztolányi hölgyek.

Történeti regény, két kötetben. Irta P. Szathmáry Károly.

Ára 2 forint o. ért.

Ugyanott kapható:

A felső és legfelsőbb helyen megvizsgált s leiratilag helyeselt

Freiwirth-féle írás-módszer

a szép- és gyors-írásbani öntanulás végett; ugy szintén a nagy kereskedővilág előtt oly igen kedvelté lett, a legújabb vonalrendszer szerinti fő- és minden más üzleti könyveknek való IRODAI LAPOK s minden ezekhez tartozó írószer.

Az egész 8 órai magántanítás magyarázattal, a vonalrendszerrel és mutatvány lappal és egy tolltartóval a magyar vagy német szépirásban csak 1 frt.

Irodai szépirás példányok (Comptoir-Blätter) 2 nagy lap, vonalrendszer-, magyarázat- és tolltartóval 2 frt.

Ugyan csak STEIN JÁNOSnál kapható:

Fényképek

leszállított áron.

Több ezer darab fénykép: arcképek, kettős-, hármass-, négyes-, csoportos, történeti- és genre-képek, látogató-jegy alakban.

Darabja csak 15 kr.

12 darab	1 frt 50 kr.
24 "	2 frt 50 kr.
50 "	5 frt — kr.
100 "	8 frt — kr.

Pár forintért bárki is Albumot állíthat össze magának ösmerősei arcképeiből, s más nevezetes képekből, kemence-ellenzőre, olaszfalra, s nyári lakokba csinosan összeállítva, a legszebb és jutányosabb ékítmény.

Ugyanott osinos és jutányos fénykép Albumok is kaphatók.

Finály Henrik Lajos. A váltó rendtartás az új cs. k. váltó törvény értelmében. Népszerű magyarázat, számos gyakorlati példákkal, mintákkal és a törvény szövegével bővítve. Minden rendűek felvilágosítására. Ára 70 kr.

Halmágyi S. Parlagi rózbák. Történeti beszédek 2 kötet. 2 frt. — Saphira. Történeti regény. 3 kötet. Ára 2 frt 60 kr.

Kőváry László. Erdélytörténelme. 6 kötet. 1-ső kötet: 2 frt. 2-dik kötet: 1 frt 80 kr. 3-dik kötet: A „Zápolyák kora.“ 2 frt. 4-dik kötet: A Báthoriak, Bocskai és Bethlenek kora. 2 frt 20 kr. 5-dik kötet: A Rákócziak és Apafiak kora. Ára 2 frt. 6-dik kötet: A gubernátorok kora. Ára 2 frt.

Kukliné prédikációi. Nehai megboldogult Kukli Jónás hátrahagyott irataiból összeszedte unokaöccse Kukli Jeremiás. Ára 1 frt 20 kr.

Mihályi Károly. Keresztény templomba és házbaillo Erkölcsei rajzok, az emberi teremtésről. Egy sor egyházi-beszéd. 1-ső kötet. Az évi beszéd-sor első fele. Ára 1 frt 80 kr.

Müller Jenő. Mionette. Regény. Francziából fordította F. H. L. 1 frt.

Muzeum-egylet (erdélyi) évkönyvei. Szerkesztéi Brassai S. 1-ső kötet: 1860—61. 1 frt 70 kr.

II-ik kötet: 3 rajztáblával. 1862—1863. Ára 1 frt 60 kr.

III-ik kötet: 18 rajztáblával 1864—65. Ára 3 frt 20 kr.

Vass József. Emléklapok Kolozsvár előkorából 40 kr.

Viardot. Az utolsó Czaporog. Orosz történeti regény két szakaszban utójelekkel. Viardot után írta Khern Ede. Ára 1 frt 20 kr.

Vida Károly. A növekedő új világhatalom. Szózat a föld-birtok érdekében Ára 80 kr.

Macaulay B. Hampden János, Pitt, Chatham gróf. Két politikai életrajz. Fordította Szász Károly. Ára 2 frt.

Erdély a rómaiak alatt. Kútfők nyomán írta Wass József, kegyes szerzetbeli áldor, gymnasiumi tanár, s a magyar tudományos akademia levelező tagja. Az Erdélyi Muzeum-Egylet által a Haynald-díjjal jutalmazott pályamunka. Erdély térképével. Ára 1 frt 50 kr. oszt. értékben.

(198) 1866. Legújabb nagy

TÖKEPÉNZ-ELOSZTÁS

2 millió 677,250 Márka

melyből

csupán csak nyeremények

fognak huzatni,

biztosítva a kormány által.

Egy egész álladalmi eredeti sorsjegy ára 8 frt.

Két fél állad. eredeti sorsj. ára 8 "

4 negyed " " " " 8 "

8 nyolcad " " " " 8 "

11 sorsjegy átvételénél csak 10 fizetendő.

A 17,600 nyerő sorsjegy között van

főnyeremény:

250,000, 150,000, 100,000,

50,000, 25,000 márka. Kétszer:

20,000, 17,500, 2-er: 15,000, 2-er:

12,500, 2-er: 10,000, 1-er: 7500,

5-ör: 5000, 5-ör: 3750, 2-er: 3000,

105-ör: 2500, 5-ör: 1250, 105-ször:

1000, 5-ször: 750, 120-ször: 500,

235-ször: 250, 10,700-ször: 117 márka stb. stb.

A huzás kezdete f. évi június 14-kén.

A világ legtávolabb részben ismert és általánosan kedvelt üzleti jellegű alatt:

„Isten áldása CHONNÁL!“

A főnyeremény a múlt február hó 28-án nálam volt, és pedig ez uttal a 21-dik szer! Április 4-diki huzáson a legnagyobb nyeremény, — továbbá a múlt hóban két szintén legnagyobb összeget nyert jegyek nálam vásárolhattak.

A szerencse úgy látszik üzletemből viszi el mindig a főnyereményt.

Külföldről érkező megbízásokat, melyekhez a sorsjegy ára bármint folyó papírpénzben vagy bányajegyben mellékelve van, a legtávolabb helyekre is gyorsan és titoktartással személyesen hajtok végre, s a hivatalos számlágyeztetés nyeremény pénzeket a huzás után azonnal megküldöm.

Lázár Sámson Chon,

bankár Hamburgba.

(1) **KEIN DORSCH LEBERTHIRAN MEHR**
JODIRTER RETTIG-SYRUP
VON GRIMAULT & Co APOTHEKER PARIS

Azon különféle szerek közt, melyeket a betegnek javasolnak, az oly annyira ellentérekedő halmájzsir helyett, a Grimault-féle **iblandos reteszkörp**, mind ize, mind alakjánál fogva is ekkorig a leghatásosabbnak és a czelnak legmegfelelőbbnek bizonyult. Ezen szer sohasem tagadja meg jótékony működését a mellbetegségek, aszkór, vér-vizibetegségek és görvleges bajok gyógyításánál; ez nem támadja meg a gyomrot, sőt inkább étvágyat gerjeszt, kiváltkép a gyermekeknek színtelenség, bőrpetyűhűdség, gyakran előforduló nedvromlás és a nyakmirigykihajtás ellen sikeresen használhatik.

E reteszkörp a párisi gyakorlatba már bevétetett, és mai napság már a legelőkelőbb orvosok mint igen hathatós vértisztító szert rendelik.

Az **iblandos reteszkörp** alapja: zsásza- és reteszkörp; mindkettő stüllyellenes növény azon elismert tulajdonságokkal, melyek iblandt és ként természetben tartalmazznak, mely nevet a készítmény hathatóságára és a bevétel könnyűségére nézve mind a felnőtteknél, mind a gyermekeknek elegendő kezesseget nyújtanak. Dr. Bazin és Cazenave a párisi St. Louis kórház orvosai ezen **iblandos reteszkörpöt**, különösen és pedig számos kedvező siker alapján különféle bőrbetegségek ellen ajánlják.

Raktár: Ausztia minden nevezetes gyógytárában.

A becsár fele árán
adja a bécsi első és legnagyobb **gyolcs- és vászonneműek központi raktára**
(Bécs, Tuchlauben N° 11.)

a legjobb és legolcsóbb férfi, női és gyermek fehérneműket mindenféle nagyság és választékban, fehér és színes ingek a legújabb minták szerint. A jó minőségű és bámulatos olcsó árak feltétlenül meglepnek minden vevőt.

A valódiság, jó munka és jótállásért kezesseg vállalatik. Azon ingek, melyek nem fognak találni, vissza cserélhetnek.

Kész uri ingek a legjobb kézmunkával.

Fehérfonali vászonból, sima	1 frt 3. — helyett csak frt 1. 50
Finomabb minőségű, fodros mell	frt 4. 50 helyett csak frt 2. 30
Finomabb irlandi vagy rumburgi vászon	frt 6. — helyett csak frt 2. 80
Finom rumburgi ingek, kézfónás	frt 7. 50 helyett csak frt 3. 50
Legfin, rumb. ingek legszebb kézmunka	frt 10. — helyett csak frt 4. 50

Kész női ingek, legszebb kézmunka és kézhímzés.

Sima vászon, női ingek összehúzószára	frt 4. — helyett csak frt 1. 90
Finom svájcingek, fodros mell	frt 5. 50 helyett csak frt 2. 80
Uj modor, szív és felhajtással, hímzeve	frt 6. 50 helyett csak frt 3. 50
Eugenie, uj modor, hímzeve	frt 7. — helyett csak frt 3. 50
Marie-Antoinette, filiz-ingek	frt 8. 50 helyett csak frt 3. —
Viktoria, hímzett valódi Valencien	frt 16. — helyett csak frt 7. —

Legújabb nő-pongyola és fészülőköpenyek.

Elegans, a legfinomabb perkalból	frt 11. 50 helyett csak frt 5. 50
Angol szövettől, hímzeve	frt 18. — helyett csak frt 8. 50
Női-nadrág shirtingből, legfinomabb	frt 7. — helyett csak frt 2. —
Női-nadrág, hímzeve, vászonból	frt 6. — helyett csak frt 2. 80
Női-éjjeli otthonka, sima	frt 5. 50 helyett csak frt 2. 80
Elegans, gazdag hímzésű otthonkák	frt 12. — helyett csak frt 5. 50
Női-éjjeli ingek hosszú ujjakkal frt 3. —, 3. 50 — 4. 50-ig.	

(191) Legfinomabb vászon uri gatyák 5/6 (3—12)
frt 1. 20, 1. 50; legfinomabb rumburgi frt 2. 20.

1 vég irlandi vászon 48 rőtös	frt 34. — helyett csak frt 17. —
1 vég legfinomabb irlandi v. rumb. 60 r.	frt 60. — helyett csak frt 24. —

Jó vászon zsebkendők fél tucattal 1, 1. 50, 1. 80, 2 frt-ig.

Legfinomabb, ugy vászonpatizet, fél tucattal frt 2 — 2. 50-ig.

A vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek. Megrendeléseknél csupán a valódiság megjelölése kérietik.

Adresse: An den Central-Depot der ersten und grösten Leinen Wäche
Niederlage des Louis Modern, Wien, Tuchlauben N° 11.

(12) 1866. Valódi **MOLL SEIDLITZ-PORA** (8—*)

mely a párisi műkiállításán arany-érmet nyert.

Középponti raktára a „Gólyához“ címzett gyógyszerár Bécsben, és egyedül az alább megnevezett raktárakban kapható.

Figyelmeztetés. Miután tapasztaltam, hogy az ugynevezett Seidlitz-por használati utmutatásokkal ártatlanté, melyek szóról szóra az enyim szerint utánozva, a közönség csalódására, még saját névaláírást is viselik, s ily módon azok külsőjeokről ítélve saját gyártmányaimmal könnyen felcserélhetők lévén, bátor vagyok azért ezen hamisítások ellenében óvasul mindenkit azon megjegyzéssel figyelmeztetni, miszerint az ilyen műszereknek megkülönböztetése végett, minden általam készített skatulya Seidlitz-por saját óvó bélyegemmel vanellátva, s minden egyes por-adagot magába foglaló fehér papíron ezen esmertetőjegy „Moll Seidlitz-pora“ (Moll's Seidlitz-Pulver) visznyomáson látható.

Ára egy bepecsételt eredeti skatulyának 1 ft 25 kr. oszt. ért.

Használati utasítással minden nyelven.

E porok számtalan, rendkívüli esetben bebizonyult gyógyhatásuknál fogva minden eddigelő ismert házi gyógyszerek közt bizonyára a legelső helyre méltatandók. A császári nagy birodalom minden részéből hozzáuk beküldött több ezernyi hálaírat részletes bizonyítványul szolgál, hogy azok rögzött dugulás, emésztetlenség és gyomorégés, továbbá görcsök, vesebetegség, idegbaj, szívdobogás, ideges főfájás, vértörölés, köszvényeszerű tagfájdalom, s végül hysteria, hypochondria, tartós hanyási inger stb. eseteiben a legjobb eredménnyel használhattak, s a legártalmasabb győgyeredményt vívtak ki. Ezen, már nagy csomaggá nőtt levelezés számtalan bizonyítványait tartalmazza azon szendvedőknek, a kik gyakran, miután az allopathiai és vizgyógyomódot hasztalan használták, ezen egyszerű házi szerhez folyamodtak és egészségüket egyszerre és állandóan visszanyerték. Ezen elismerési iratokban a nép majd minden osztálya u. m. tanítók kereskedők, kézművesek, művészek, mezői gazdák, tanárok, hivatalnokok, katonák, sőt gyógyszerészek és orvosok is, valamint több oly mindkét nemből való egyének képviselvek, a kiknél azelőtt a leghíresebb gyógyforrások a legkisebb könnyebbülést se idézték elő és a kik csupán a valódi Seidlitz-Porok rendszeres használata által lettek tökéletesen egészségesek.

Valódi minőségben kapható csupán csak

Kolozsvárt: **RITTER Tr. özvegye** gyógyszer. Továbbá Beszterczén: Szongot György. Brassóban: Jekelius F. Fogaras: J. B. Gschader. M.-Vásárhelyt: Bucher M. és Burdats A. N.-Bányán: Haracsek. Janky-Károlyban: Schöberl. Nagy-Szebenben: Müller gyógyszerész. N.-Váradon: Janky Antal. Ségessvárt: Misselbacher. Szász-Régen: Wachner & Schinker. Szászsebesen: Binder F. gyógyszer. Szent-Ágothán: Knall K. gyógyszerész. Szerdahelyt: Schimert F. gyógyszerész. Zalatánán: Mégy G. A. gyógyszer. Zilahon: Harmath S. F.